

omtalt af Mindretallets ærede Ordfører (Thomsen), nemlig en finantsiel Begrændsning. Der kan ikke være nogen Tvivl om, at han har Ret i, at vistnok ingen Finantsminister vilde gaa ind paa et Forslag, der ikke indeholder en bestemt finantsiel Begrændsning, som ikke kunde overskrides uden særlig Bevilling paa Finantsloven. Jeg kan meget godt forstaa, at man paa det, som jeg tillader mig at antage, noget foreløbige Stadium, hvorpaa Forslaget befinder sig, ikke har stillet et saadan Forslag, thi det kunde maasse være vanstelig nok at blive enig om Sømmens Størrelse, hvis man ikke, hvad der maatte til at begynde med kunde være ønskeligt, vilde nøies med den i alt Fald i gamle Dage paa Finantsloven optagne Sum. Den anden Bestemmelse, jeg savner, er Fasthæftelsen af en vis Sum, der maa stilles til Ministeriets Raadighed. Det har hidtil været saa, at der har været stillet 15,000 Kr. til Ministeriets Raadighed, saaledes at Betalingen for Tilsyn skulde udredes af disse 15,000 Kr., men at Resten deraf kunde Ministeriet fordele efter bedste Skøn til Højskoler. En saadan Sum til fri Raadighed maa jeg for mit Vedkommende fordrø, hvis jeg i det Hele skal kunne gaa ind paa Lovforslaget; men da jeg, for at gjentage det, kun kan betragte det Forslag, som nu foreligger, som noget Foreløbigt, som en Forhandlingsgjensstand, som man senere vil komme tilbage til, har jeg ikke fundet mig foranlediget til at stille noget Forslag i saa Henseende. Jeg antager nemlig, at det, Flertallet i dette Thing eller maasse hele dette Thing ønsker, er, saa hurtig ste kan, at faae dette Lovforslag over i det andet Thing for at erfare, hvad man derovre vil gjøre ved det. Jeg har den Tro, at det næppe vil lykkes at gennemføre et Forslag, der er saa indskrænket som dette, idet det kun holder sig til Folkehøjskolerne og ikke medtager Fortættelsesskolerne. Jeg har, som sagt, nogen Grund til at tro, at det ikke vil lykkes, da der fra anden Side med god Føie kunde gøres gjældende, at kan der være nogen Grund til, at man søger at fæstne Folkehøjskolerne gennem en særlig Lov, saa kan den samme Grund være tilstede overfor andre Arter af Skoler, ikke blot overfor Fortættelsesskoler, som jeg nævnte, men ogsaa overfor Realskoler og overfor Skoler, der ikke særlig vedkomme mit Ministerium, tekniske og andre Skoler, der vedkomme Indenrigsministeriet, og Navigationskoler, der vedkomme Marineministeriet, til ogsaa at fæstne dem ved særlige Love. Jeg tvivler paa, at det vil lykkes at nøies med at optage Folkehøjskolerne — jeg tvivler derpaa. Jeg er i Meget enig med, hvad

det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) udtalte, men jeg kan dog naturligtvis overfor det foreliggende Lovforslag om Landbohøjskolen, hvort der er optaget Forslag ogsaa om mindre Landbrugs-skoler paa Landet, ikke tilraade, at man saaledes uden videre nu gaar en anden Vej, end det synes, at Indenrigsministeren og begge Thing hidtil have været enige om, men i og for sig vil jeg indrømme, at praktisk set vilde det Bedste være, at de unge Mennesker først gif paa Folkehøjskolerne eller Fortættelsesskolerne, først der havde faaet en almindelig Uddannelse, inden de gif ind paa Landbrugs-skolerne; men det kan jo godt lade sig praktisere, uden at disse to Slags Skoler forbindes ved een Lov. Som sagt, jeg modsætter mig ikke Lovforslaget; det skal interessere mig at se, hvorledes det gaar videre, og kommer det til en egentlig Forhandling mellem de to Thing om dette Lovforslag, skal jeg ogsaa med al Udvor tage Del i en saadan Forhandling; men foreløbig betragter jeg det som staaende paa — ja, jeg maa bruge det samme Udtryk — et foreløbigt Standpunkt.

Ordføreren (Tutein): Den ærede Ministers Udtalelser ere jo for dem, som ønske Lovforslaget gennemført, i det Hele ret tilfredsstillende. Jeg kan være enig med den ærede Minister i, at dermed, at den ærede Minister udtaler sig velvillig overfor Forslaget, er Sagen ikke afgjort, idet det vil komme an paa, hvad man vil sige om Lovforslaget, og hvorledes man vil behandle det, hvor det kommer hen, naar det kommer herfra. Men naar den ærede Minister stiller sig saaledes til Lovforslaget, som han har gjort, nemlig at han anerkender, at Lovforslaget i det Hele tilstgter noget Godt og Rigtigt, kan jeg heller ikke tro Andet end, at man i det andet Thing vil være den samme Anskuelse og med god Villie vil gaa til at udjævne de Forstjelligheder i Anskuelser, som der kan være om Enkeltheder i Lovforslaget. Den ærede Minister udtalte, at det er et foreløbigt Lovforslag, et Lovforslag, med Hensyn til hvilket man vilde have at vide, hvad Landstinget mente derom. Ja naturligtvis; ethvert Lovforslag, der er indbragt her ved privat Initiativ, og som gaar op i Landstinget, er et saadant, om hvilket man ønsker at kjende Landstingets Mening. Men paa den anden Side maa man ønske at sende det op til Landstinget saaledes, at det tilkjendegiver dette Things Mening, om end ikke det, man endelig, naar et Forlig staar for Døren, vil gaa ind paa, men derom skal jeg i dette Dieblit ikke udtale mig. Jeg skal